

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.743 van 13 maart 2014
in de zaak A. 207.115/IX-7876**

In zake : Wim RAEYMAEKERS
 woonplaats kiezend te 1745 Opwijk
 Schoolstraat 76

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën
die woonplaats kiest bij
de Rechtskundige dienst van de FOD Financiën
North Galaxy
Toren B, 26° verdieping
Koning Albert II-laan 33 bus 15
1030 Brussel

I. Voorwerp van het beroep

1.1. Het beroep, ingesteld op 24 november 2012, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 24 september 2012 van de voorzitter van het
directiecomité van de FOD Financiën om “het verzoek tot openbaarheid van
bestuur van 29 juni 2012” af te wijzen, in zoverre deze afwijzing “betrekking heeft
op de tweede vraag in het verzoek tot openbaarheid van bestuur van 29 juni 2012”
betreffende de lijst van de gemiddeldes van de maandelijkse indexcijfers van elk
jaar sinds 1988 zoals die door de FOD Financiën per jaar werden gehanteerd.

1.2. Tevens vraagt verzoeker dat aan de verwerende partij “met
behulp van een dwangsom van 2000 euro per dag vertraging” zou worden
opgelegd “om de gevraagde documenten in afschrift (een elektronisch afschrift
volstaat) mee te delen, en hier op vraag van [Wim Raeymaekers], zo gewenst,
toelichting te geven”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 maart 2014.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Wim Raeymaekers en attaché Selim Dedeli zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker stuurt op 29 juni 2012 een e-mail naar de FOD Financiën met volgende inhoud:

“[...]”
Minstens sinds de Wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelasting en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 16 december 1988) geldt, met ingang van het aanslagjaar 1991, het principe dat de bedragen in de

personenbelasting jaarlijks en gelijktijdig aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden aangepast. Gelieve mij per kerende de lijst over te maken van de gemiddeldes van de maandelijkse indexcijfers van elk jaar sinds 1988 zoals die door uw FOD per jaar werden gehanteerd tot heden.

Overeenkomstig artikel 7 van het Koninklijk besluit van 17 augustus 2007 tot vaststelling van het bedrag van de vergoeding verschuldigd voor het ontvangen van een afschrift van een bestuursdocument of een document met milieu-informatie volstaat voor mij een elektronisch afschrift via e-mail. Zo dit onmogelijk is, vindt u mijn adresgegevens onderaan.
[...].”

3.2. Bij e-mail van 12 juli 2012 stuurt verzoeker een herinnering naar de FOD Financiën.

3.3. De voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën antwoordt bij brief van 26 juli 2012 het volgende:

“[...]”
In de mate dat uw vraag betrekking heeft op de door artikel 178 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorgeschreven jaarlijkse indexatie van de daar vermelde bedragen, moet ik er u op wijzen dat er elk jaar een bericht wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad waarin de berekening van de indexaanpassing wordt toegelicht. De indexcijfers zelf worden gepubliceerd door de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, waarbij zowel de maandelijkse als jaarlijkse cijfers worden vermeld (zie: www.economie.fgov.be). Daar deze gegevens waarvan een kopie wordt gevraagd, publiek gemaakt werden en ook publiek toegankelijk zijn, verwijs ik op dit punt naar artikel 6, § 3, 3° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.
[...].”

3.4. Verzoeker maakt bij e-mail van 10 augustus 2012 een verzoek tot heroverweging over aan de FOD Financiën, dat tegelijk naar de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten wordt opgestuurd.

3.5. De Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten geeft op 10 september 2012 het volgende advies:

“[...]”
3.8. Een verzoek tot openbaarmaking van al op een andere wijze bekendgemaakte informatie.

De Commissie wenst er ten slotte op te wijzen dat de wet van 11 april 1994 niet verhindert dat de aanvrager zich op deze wet kan beroepen, ook al werd de informatie die hij wenst te ontvangen al op één of andere wijze openbaar [...] gemaakt.

Ook via artikel 6, § 3, 3° van de wet van 11 april 1994 die bepaalt dat een federale administratieve overheid een vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument mag afwijzen in de mate de vraag kennelijk

onredelijk is, kan een dergelijke aanvraag niet worden afgewezen, tenzij zou worden aangetoond dat de bedoeling van de aanvrager is de administratie te ontwrichten of zou worden aangetoond dat het vrijgeven van de gevraagde documenten de administratie dermate zou belasten dat de uitvoering van haar normale taken in het gedrang zou komen. Steeds moet dit echter in concreto worden aangetoond.
[...].”

3.6. De voorzitter van het directiecomité van de FOD Financiën neemt bij brief van 24 september 2012 de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

“[...]
Ook met betrekking tot de indexcijfers en de in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde jaarlijkse indexatieberichten, blijf ik bij mijn eerdere weigering. Het bepalen van de indexcijfers en de publicatie ervan behoort niet tot de bevoegdheid van mijn departement en deze gegevens zijn trouwens eenvoudig te consulteren op de website van de FOD Economie, K.M.O. en Middenstand en Energie.
[...].”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep en van de vordering tot het opleggen van een dwangsom

Standpunt van de partijen

4. In haar laatste memorie werpt de verwerende partij op dat het voorliggende annulatieberoep niet langer een voorwerp heeft en dat de vordering van verzoeker doelloos is geworden aangezien zij bij brief van 23 december 2013 de initieel op 29 juni 20012 gevraagde stukken aan verzoeker heeft bezorgd.

5. In zijn laatste memorie repliceert verzoeker hierop dat het meedelen van de gevraagde stukken niet tot gevolg heeft dat daardoor het annulatieberoep zonder voorwerp is geworden. Volgens verzoeker stuurt de verwerende partij aan op een uitspraak die stelt dat de zaak zonder voorwerp is geworden, zodat de bestreden beslissing rechtsgeldig overeind blijft en de verwerende partij deze beslissing verder kan blijven gebruiken. Daardoor zou, aldus verzoeker “de kracht van gewijsde van het navolgend arrest van [de] Raad [...] nihil” worden.

Beoordeling

6. Het belang dat verzoeker bij het thans voorliggende beroep heeft, bestaat erin dat hem de lijsten van de gemiddeldes van de maandelijks indexcijfers van elk jaar sinds 1988 zoals die door de FOD Financiën per jaar werden gehanteerd, worden meegedeeld.

Verzoeker heeft, na een voor hem gunstig verslag van het auditoraat waarin tot de vernietiging van de bestreden beslissing wordt besloten, de voormelde lijsten van de verwerende partij gekregen.

Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing hiermee al dan niet impliciet is ingetrokken, zodat het beroep ertegen geen voorwerp meer zou hebben en de vordering doelloos is geworden, dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring vermits hij de stukken heeft gekregen waarom hij heeft verzocht.

7. Nu is vastgesteld dat verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring is de accessoire vordering van verzoeker tot het opleggen van een dwangsom zonder voorwerp.

V. Ontvankelijkheid van de eis tot herstelvergoeding wegens buitengewone schade zoals geformuleerd in de laatste memorie van verzoeker

8. In zijn laatste memorie wijst verzoeker erop dat hij op 30 januari 2014 een “verzoek tot vergoeding” heeft ingediend bij de voorzitter van de FOD Financiën, luidende als volgt:

“[...]
U zal begrijpen dat u door uw foutief handelen schade heeft veroorzaakt [...] zodat het niet alleen overeenkomstig artikel 1382 Burgerlijk Wetboek, maar ook overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur, gepast is dat u

deze schade vergoedt. U zal mij de moeite besparen om dit eveneens ook nog via de rechter te moeten innen.

De begroting van de schade kan als volgt vastgesteld worden:

- Materiële schade

[...]

- Morele schade

[...]

- Buitengewone schade

Gelet op uw optreden en de wijze waarop u omgaat als administratie met grondwettelijk gewaarborgde rechten heeft dit mijn geloof in een rechtvaardige en rechtschapen administratie volledig ondermijnd; geloof betekent de onvoorwaardelijke aanvaarding; de aantasting van een dergelijk bijzonder, persoonlijk, allerindividueelst en fragiel goed als geloof is onherstelbaar en in se onbetaalbaar. Ex aequo et bono wordt deze schade echter geschat op 100 euro.

[...]

In fine van zijn laatste memorie vraagt verzoeker de Raad van State naar billijkheid uitspraak te doen over de eis tot herstelvergoeding voor buitengewone schade indien de verwerende partij het verzoek tot vergoeding geheel of gedeeltelijk afwijst of gedurende zestig dagen verzuimd heeft daarop te beschikken. De buitengewone schade wordt *ex aequo et bono* begroot op honderd euro.

Beoordeling

9. Overeenkomstig artikel 11, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State bevoegd om uitspraak te doen over de eisen tot herstelvergoeding voor buitengewone, morele of materiële schade, als geen ander rechtscollege bevoegd is. Luidens het tweede lid van voornoemd artikel 11 is de eis tot herstelvergoeding niet ontvankelijk dan nadat de administratieve overheid een verzoekschrift om vergoeding geheel of gedeeltelijk heeft afgewezen of gedurende zestig dagen verzuimd heeft daarop te beschikken.

Bij brief van 30 januari 2014 heeft verzoeker zijn eis tot herstelvergoeding voor buitengewone schade ingediend bij de voorzitter van de FOD Financiën.

Daargelaten de vraag of de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, bevoegd is om kennis te nemen van de voorliggende eis tot herstelvergoeding, dient te worden vastgesteld dat deze eis hoe dan ook niet op ontvankelijke wijze is ingediend aangezien verzoeker deze heeft ingediend in een laatste memorie (van 30 januari 2014) en vóór het verstrijken van de termijn die de overheid overeenkomstig artikel 11, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State heeft om over deze eis te beschikken.

10. De eis herstelvergoeding voor buitengewone schade is dan ook onontvankelijk.

VI. Kosten

11. Nu de teloorgang van het belang te wijten is aan de houding van de verwerende partij, komt het gepast voor om de kosten van het beroep tot nietigverklaring ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De eis tot herstelvergoeding wegens buitengewone schade wordt verworpen.

3. De Belgische Staat wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 maart 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Daniel Moons,	staatsraad,

Bruno Seutin,
bijgestaan door
Johan Pas,

staatsraad,
griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Van Haegendoren